

BARABÁS TAMÁS

Hölgyeim és Uraim! Itt és most kérek bocsánatot, amiért Barabás Tamást jazzmuzikusnak mertem titulálni! Ígérem, többé nem fog előfordulni... hacsak nem hallom újra a virtuóz játékát, például a Djabe zenekarban!

NÉVJEGY:

Született: Győr, 1972. május 30.
Családi állapota: nős (9 hónapos ikercsajok)
Iskolák: Academie De Autodidactique
Zenekarai: Djabe, Fusio Group, Tea
Hangszerek: Fclef custom 5, MLP Tamas Barabas signature egy - bundos és egy fretless, Fodera Imperial
Erősítők: Aguilar DB680, AG500, 2db DB410, Walter Woods
Effektek: Aguilar TLC comp, Octamizer, Tonehammer, Roland VB-99, Boss vintage CE-2, OC-2, LMB-3, RC-2, CryBaby 105Q, Digitech Envelope FX25B, Catalinbread OD, Ibanez AD9, Korg PitchBlack TU, Aphex Punch Factory, Little Lehle, Radial JDI

ellenére ugye, mégis csak jazz-zenesznek tartod magad?

Kikérem magamnak!

(nevet) Már engedem is le, a térdemhez a basszgitárt! Nincs is öltönyöm! Funk basszeres vagyok! Max jazz-fusion. Igazából rocker vagyok, csak olyat ritkán játszom.

Mikor és hogyan lettél hangmérnök? Ez külön képzés, vagy speciális érdeklődés eredménye volt nálad?

Amikor elkezdtem tekergetni a potmétereket, és kikevertem végül a második Tea lemezt... Viccet félretéve, tényleg akkor! A második Szőrényi Őrs Percemberek című lemeze volt, amin basszeroztam is. Fiatalon, nagy lendülettel, ott volt egy stúdió (ami akkor nagy szám volt, nem úgy, mint ma, amikor ha van egy számítógéped, stúdiód is van) és bármit kipróbálhattunk. Azóta számos jazz- és rock művésznek kavartam a lemezét, DVD-jét.

Mit tartasz a hangmérnöki munkád csúcának? Azt a Djabe lemezt, amit komoly nemzetközi díjra jelöltek?

Inkább azt, amiért egy Abbey Road-os dicséretet kaptam a hangmérnöki munkámért egy másik Djabe lemezzel kapcsolatban, és hogy hallgatják a lemezeinket, tudnak rólunk egy ilyen komoly és híres stúdió-komplexumban is. A DVD „Oscar”-ra jelölt anyagunkra is büszke vagyok! Ezt valami teljesen ismeretlen Rolling Stones meg

Pink Floyd zenekarok mellett jelölték Los Angelesben!

A zeneszerzést már a Djabe előtt elkezdted, vagy „csak” ott bontakoztál ki igazán?

Ott bontakoztam ki... De szerintem a zeneszerző az Mozart, Bach, Bartók!
A Tea együttessel egy népszerű TVshow-sorozatban muzikáltál. Milyen közvetlen hatásai voltak (ha voltak) ennek a szereplésnek?

A hatások sajnos nem anyagi szinten mutatkoztak. A zenekar valamilyen nem tudta kiaknázni az akkoriban hihetetlenül nagy nézettségnek örvendő, bombasztikus produkcióban való fergeteges részvételét. Egy komoly tévés rutinnal rendelkező profi, szinte bármilyen zenét megszólattni tudó ún. show-zenekar lettünk, és azóta is nagyon sok híres sztár mögött pumpáljuk a fankit. Most is szombatoként nyomatjuk a golyóknak, ez már kicsit más műfaj.

A Djabe nemzetközi sikere a magyar jazz-szcénát elnézve kiemelkedő. Mikortól éreztétek először, hogy ez a lehetőség benne van a zenekarban?

2003-ban elhatároztuk, hogy meg kéne kóstolnunk a külföldi színpadokat. Az itthoni lehetőségeket mérlegelve elkeseredtünk, a szervezők mennyire nem akarják, hogy az embereknek legyen igénye komoly produkciókra. Külföldön egyre több, főleg jazz fesztiválon szerepeltünk, így egyik után

A rock-korszak óta a zenészek többsége gitáros szeretne lenni. Te miért a ritmusszekcióhoz tartozó testvérét választottad magadnak? Volt előtte zenész a családotban?

Én is gitáros akartam lenni! Tizenévesen amatőr szinten Santanát nyomtam fateromékkal koncerteken, tehetségkutatókon, rockfesztiválokon (mert akkoriban minden hétvégén volt valami megmozdulás). Már válaszoltam is, volt zenész a családban. Fater basszusgitározott a Mr. Wagner zenekarban. Ők voltak „A” győri rock csapat a hatvanas évek végétől a nyolcvanas évek elejéig. Egy darabig küzdöttem a gitárral, míg a zenekonzervatóriumban meg nem csináltuk az első zenekarunkat. Nem volt basszeres, így felkaptam fater basszgitárját, és rajtam maradt. Jó nagy löketet adott még hozzá, hogy összepóroltam egy Level 42 live dupla lemezre. Néztem, mint a lótt medve, mit művel Mark King és főleg, hogyan bánik a basszusgitárral! Így elkezdtem én is vagdosni.

Kik voltak a tanáraid, akiktől legtöbbet tanultál, és a muzikusok, akik leginkább hatottak rád? Pastorius például közéjük tartozik?

Fater megtanított gitározni, és egy pár évet

klasszikus bögzöttem is. Ez arra volt jó, hogy elsajátítsam az alapokat. Mark King gyűjtötte be nálam a rakétát! Aztán jött Marcus Miller és a többi ász. És persze ezt úgy képzeljük el, hogy nyávogós tompára hallgattuk és tekergettük a magnó kazettákat, hogy valamit le tudjunk utánozni. Egy idő után viszont ki kell alakuljon az emberben egyfajta sajátos játék. Magamat próbálok képezni azóta is. Ezzel elmolyolok még egy darabig! Sajnos, Pastorius-lemezünk nem volt otthon. Huszonévesen hallottam őt először. Igazán fel sem lehet fogni, mit művel a földönkívülijel! Én úgy gondolom, mindenki játékában, a legnagyobbakéban is, teljesen mindegy mi a műfaj, ott dübörög Jaco szelleme.

Miféle zenét játszottál az első zenekarral?

18 évesen kezdtem komolyan basszusgitározni, akkor valamiféle jazz-rockot próbáltunk csinálni. Egyéves basszgitár önképzés után hívtak a Tea zenekarba - mélyvíz -, és rögtön a dolgok közepében találtam magam. Hirtelen lemezfelvétel, jazz fesztivál, TV show. Közben játszottam keményebb rockot, „Csilit” és a menő rockokat. Például a mai Roy és Ádám sráccokkal...

A stúdió- és session-zenészi munkáid

jött a másik felkérés. 2004-től a mai napig 37 országban léptünk fel, jó pár helyen több alkalommal is. A visszajelzések nagyon pozitívak, erre a legjobb példa, mikor újra meghívják a zenekart. Például a rochesteri (USA) Jazz Fesztivál rendszeresen, minden második évben megyünk.

Játszottatok többek közt az itthon legismertebb Pori Jazzfesztiválon is. Mégis, melyik külföldi koncertre emlékszel legszívesebben, és miért?

Nagyon sok a jó emlék, például Porto Covo Portugália. Egy zseniális hangulatú óceánparti szakadék szélén állt a színpad. A Caslo-i Jazz fesztivál, ahol az érintetlen természetben, egy kis falu tópartján van a színpad és a stég, ahonnan fejest ugrottunk a kristálytisza vízbe. A Washington Jazz Alley, ahol a falon lévő fekete-fehér képeken a jazz óriások kivívják a tiszteletet, hogy ott játszhat, nem beszélve a műsorfüzetben szereplő mai hatalmas sztárokról. Vagy a Rochester Jazz fesztivál New York államban, ahol már felismernek az utcán, vagy San Jose Kaliforniában ahol 24 órás alvás nélkül sikerült fellépniük, egy utcai színpadon és egy igazi jó hangulatú jazz klubban, ez is egyfajta eufórikus állapot. Azt hiszem, az egész zenekarnak nagyon bejöttek a keleti állomások: Mongólia, Malajzia, Kazahsztán, Kirgizisztán, Dubai... Legutóbb pl. egy nagyon jó madridi koncert élménnyel lettünk gazdagabbak. Most pedig próbáljuk a thaiföldi műsort.

A Djabe gyakori vendége a Genesis egykori gitárosa, Steve Hackett. Hogyan alakult ki a munkakapcsolat, és milyen vele dolgozni? Nehéz ember?

Nem nehéz, elég jó kondiban van! Ő egy tökéletes angol úriember, aki fiatalokorban azt hiszem mindent átélt, ami egy rocker álma lehet! Például nagyon jól tudja tolerálni az „öreg”, amikor szétüvöltjük a fejét egy koncert utáni vacsoránál iszogatva. Meghívtuk Steve-t az egyik lemezünkre vendégként. Kicsit féltünk tőle, mi lesz a válasz, hiszen ő egyáltalán nem session-zenészkedik, csak a saját lemezein, koncertjein játszik, és ha vendégszerepel valahol, akkor az rögtön sajtótéma. Ennek ellenére gondolkodás nélkül igent mondott. Játszottunk vele Londonban, ezután a Sipi emlékkoncertre hívtuk meg. Igent mondott, saját költségen jött el! Ez volt az a koncert, ami beindította mindegyikünkben az örömmenést, amely a zenekar megszólalásában eléggé szélesre tárta különböző zenei műfajok használatát. A Djabéval world-fusion-jazzt játszunk. Steve-nek teljesen új az a dolog, hogy improvizálhat. Aki ismeri a munkásságát, jól tudja, hogy nagyon precíz, kidolgozott minden egyes Steve Hackett-lemez vagy koncert.

Még a hangmérnök és a fényes fiú is együtt próbál a zenészekkel. Szereti bennünk azt a fajta kirobbanó energiát - ahogy ő fogalmaz -, amitől fiatalos, dinamikus lendülettel vágunk bele minden nótába. Kora ellenére, mikor velünk játszik, olyan a lelkesedése, mint egy pályakezdő rockgitárosnak. Jee!

És a Fusio Group?

Régóta ismerem Szendőfi Petit (Miskát). Peti egyszer csak basszusgitáros hiányban lelte magát. Felhívtam, okét mondtam. Ebben a zenekarban az ő kompozícióit játszunk, kiváló, képzett jazz zenészekkel együtt. Kicsit kilógok a sorból, nekem ki kell bogarásznom a kottát felvétel előtt igényesen. Az új lemez is úgy készült, hogy Peti adott pár kottát, másnap elpróbáltuk, harmadnap felvettük. Igazi kihívás, és rendkívül szórakoztató feladat is egyben.

„Tehetségére már a vezető gitár és erősítő világmárkák marketingesei is felfigyeltek.” Mit takar pontosan ez a koncert-beharangozó szövegből kiragadott mondat?

Köszönöm a szót! Nagyon szerencsésnek érzem magam ilyen téren, mert nem kellett soha rohagálnom, könyökölnöm szponzorok, támogatók után. Az elején, ha szerettem volna valamit kipróbálni, megvettem és használtam egy darabig. Többen azt hitték, ez valami fobia, de sajnos így lehetett egy hangszert, erősítőt a legjobban letesztelni. Egyszer csak csörgött a telefonom, hogy ha volna kedvem kipróbálni az EBS erősítőket, szívesen odaadnák tesztelésre. Hirtelen a frankfurti kiállításon találtam magam, amint bemutatózom a svéd cégnél. Itt egy komolyabb szponzorizáció jött össze, és jó barátság alakult ki a cég két főnökével. Roger Sadowskyval is jóban vagyok, volt pár hangszerelem tőle. Ő volt az első, aki megnézte a honlapomat, amin egy Vintage 4-es Sadowsky szól (amit egyébként Lenny Kravitznak készítettem eredetileg), rögtön írt, hogy küldjek képet és véleményt a hangszereiről, és feltesz a honlapjára. Azt hittem berosálok! Később a műhelyében is meglátogattam. Az első Foderámat Németországból sikerült beszereznem. Szintén Brooklynból a Foderától rendeltem egy másik hangszert. Látogatást tettem náluk a hangszerek elkészülése előtt pár héttel. Nagyon nagy élmény volt, mikor Vinny Fodera ráspolyozta a készülő bésszemet, a forgács hullt az ölembe. Lefoderázta a nadrágom! Pár dolgot aztán még igazított a gitáron. Most készül a harmadik hangszerelem, amit több, mint négy év után vehetek majd át. Ezt a legutolsó csavarig az én receptem alapján faragják! Honlapjukon a legnagyobbak között szerepelhetek. Az Fcfele custom basszusokra a Foderánál figyeltem fel, náluk próbáltam

először. Rendeltem egyet a Miami-ban székelő cégtől, majd még egyet a saját opcióimmal. Kérésükre csináltam egy pár videót, és ezek annyira sikeresek lettek, hogy egyre többen bombázták a céget és engem azzal, hogy ilyen basszus „szandot” szeretnének. Így lettem az egyik arc a cégnél úgy, hogy még nem is találkoztunk. Később ezt a NAMM show-n pótoltuk, Los Angeles-ben, majd az ott készült videók megint hozták a további ügyfeleket. Nagyon szeretem ezt a Jazz Bass felépítésű bésszt, amiben a pickup és az elektronika megegyezik a Foderában találhatóival. A honlapjuk kezdőoldalán ott vannak a videóim, és a művészek között is egy ismerős név mellett feszítek. Marcus Miller... Az MLP basszusgitárokat Molnár László készíti Győrben, aki a cége indulásakor kérte, mondjak véleményt az akkor gyakorlatilag prototípus állapotban lévő basszusgitárjairól. Az első pillanattól kezdve hasonlóan gondolkodtunk, örülök, hogy ad a véleményemre. Készítet nekem egy signature fretlesst, ami iszonyú jó lett! Évről évre egyre kiválóbb hangszerek jönnek ki keze alól, melyek hangja azt hiszem, magáért beszél. Hajrá Győr! A 2010-es esztendő is hozott egy új támogatót, ami szintén Brooklynban található. Nemrég megkerestek a Loud and Pro-tól, akik az Aguilar amplification magyarországi képviselete, hogy létrehozhatnánk egy komolyabb szponzorizációs együttműködést. Meglepődtem, mikor az Aguilar főnöke jelentkezett! Írt egy e-mailt, megnézte a munkásságom és jelezte, hogy örülne, ha együtt dolgoznánk. Hajrá Etó!

Mennyire fontos a technikai eszköz a zenében?

Persze, nem árt, ha van jó cucc, de szórták mondani zenésztársaim, hogy teljesen mindegy, milyen hangszert hozok, és mibe dugom bele, úgyis „ugyanaz” szól mindig. Örülök neki, mert ez az igazi eredmény! A cuccok meg csak eszközök, amiket imádunk tesztelni, simogatni és prontózni.

A hangszereid közül melyike(ke)t használsz legszívesebben?

Mikor, melyikre van szükség. Fúziós jazzhez a legmenőbb a Fodera, de most például az új Fusio Group-lemezt az Fcfelel játszottam fel, és egy nótában az MLP fretlesst használtam, ami az abszolút kedvencem. A napokban készült el a bundos változata, ami annyiban fog különbözni, hogy nem single-cut testforma lesz, és egy új pickup megfejtem fog debütálni. MLP custom-ön LED-ek világítanak majd a fogólapon, a Roland jóvoltából egy MIDI pickup is lesz benne a VB-99-hez. És vékony vintage bundok az ében fogólapon, éger test, valami exotic top. Mike Pope hegesztette a három sávú elektronikáját - plusz hangerő, pu blend, passive tone.

Fluxuskondenzátor, lézerkard, zománczott szivargyújtó, varrókészlet, jégkockaadagoló, talpas csapszeg, toboz...

Rockzenészeknek is dolgoztál alkalommal.

Kik voltak közülük a legkellemesebb és a legigényesebb munkatársak?

Nemrég játszottam fel két nótát a rock dobos Borlai Gerő barátom új lemezére. Hála ég, Gerőben is pezseg a rocker vér! Írt nekem egy nótát, amiben a véres viking dobolás mellett próbálok a barbár basszerolás fogalmát kimeríteni. Egy másik nótában pedig pókokat megszegező felső végtag-mozgással brummogok kedvenc MLP fretlesszemen. Azt hiszem, amire gondoltál, az a The Goddess Nemesis Project. Szeretem az ilyen igényesen kidolgozott rock produkciókat. Nagyon kemény darálást kellett feljárszanom! Toljuk is rendesen a lemezen! Valószínű, pár nap kihagyás után lehet előlről kezdeni megtanulni a számokat! A sráccal csak a szájbér térben és az éteren át kommunikáltam.

Mi alapján döntöd el, hogy elvállalsz-e egy popzenész által ajánlott stúdiómunkát, vagy sem?

Megnézem, milyen vastagra gyűltek össze a sárga csekkek. Ha sok van, mindegyikre azt mondom, de jó fejj! Nagyon sok popzenéssel összehozott a sors, a sok session munkám során. Észrevették, ha van egy „élő” basszus a hangszerelésben, mindjárt megmozdul a boogie a lábamban. A Cyber basszergitározást, lemezek keverését, masterelését művelem már egy jó ideje. Ez az ún. Internet nevű technikai vívmányának köszönhető! Minden munkafolyamat ezen keresztül történik, még találkoznunk sem kell!

Mi az a tevékenység, ami a pihenést, a feltöltődést jelenti számodra?

Egy erdő közepén nézek ki a fejből.

Valamiféle hobbi, sport, család, netán a munka?

Családi kör, pléjjszejjsön, Macintosh buherálás, ha marad egy-két perc az iszonyú drága időből.

Milyen nagyobb feladatok várnak rád a közeljövőben?

A két gyönyörű lányom felkészítése az életre! Elsősorban. A Djabe zenekar 15 éves jubileumi koncertje májusban a Műpában. Elég sok vendéggel fogunk fellépni. Ezen kívül a 15 éves jubileumra egy komoly CD és DVD paksamétát kell összetenni az elmúlt évek még ki nem adott felvételeiből. Új lemezen is dolgozom, amire Steve már feljátszott egy nótát. De le kéne festeni a kerti székét, fel kéne hozni a pincéből azt a rohadék ütefűrot! llyesmi...

olasz

www.tamasbarabas.com